

(KML)

M Ø T E

i EØS-utvalget

tirsdag den 27. februar kl. 15.15

Møtet ble ledet av utenrikskomiteens leder,
Haakon Blankenborg.

Til stede var fra utenrikskomiteen: Haakon Blankenborg, Marit Arnstad, Kjell Magne Bondevik, John Dale, Kaci Kullmann Five, Ragna Berget Jørgensen og Anders Talleraas.

Fra EFTA/EØS-delegasjonen: Roger Gudmundseth, Reidar Johansen og Thorhild Widvey (for Per-Kristian Foss).

Fra samferdselskomiteen: Magnus Stangeland, Inge Myrvoll, Solveig Torsvik, Ole Johs. Brunæs og Johanne Gaup.

Av Regjeringens medlemmer var til stede: Handelsminister Grete Knudsen og samferdselsminister Kjell Opseth.

Følgende embetsmenn ble gitt adgang til møtet: Departementsråd Karin Brazelius, Samferdselsdepartementet, ekspedisjonssjef Per Sanderud, Samferdselsdepartementet, ekspedisjonssjef Atle Leikvoll, Utenriksdepartementet, underdirektør Anders Erdal, Utenriksdepartementet, byråsjef Petter Ølberg, Utenriksdepartementet og byråsjef Margit Tveiten, Utenriksdepartementet.

Videre var til stede komiteens faste sekretær, Åge B. Grutle.

Dagsorden

1. Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 29. februar 1996 (jfr. vedlagte brev av 19. ds. fra Utenriksdepartementet med oversikt over de relevante rettsakter.
2. Eventuelt.

(KML)

KJELL MAGNE BONDEVIK (KRF): Jeg opplyser at Molvær Grimstad har permisjon hele dette året, så hun skal uansett ikke stå på lista. Det er Modulf Aukan som skulle stått der.

LEIAREN: Det er som vanleg to saker på dagsordenen, rettsaktene og Eventuelt, og under Eventuelt kan vi kome inn på andre saker på EØS-komiteens dagsorden.

Sak nr. 1

Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 29. februar 1996 (jfr. vedlagte brev av 19. ds. fra Utenriksdepartementet med oversikt over de relevante rettsakter).

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Samferdselsministeren vil etterpå orientere om tre av rettsaktene. Det er to resolusjoner om telekommunikasjon, som står på sidene 5 og 6 i den kommenterte listen, og en forordning om fartsskrivere.

Det er ellers mange rettsakter som forventes å komme opp på EØS-komiteens møte nå den 29. rebruar. I tillegg til de tre som samferdselsministeren vil presentere, har vi tolv rettsakter som jeg kort skal gå gjennom, slik at det kan bli 15 rettsakter i alt.

Dessuten vil EØS-komiteen også treffe en beslutning om forlengelse av det syvende skipsbyggingsdirektivet. Dette skjer som en følge av at en del land ennå ikke har ratifisert avtalen, men det regner vi med skal skje i løpet av kort tid, slik at den kan settes i kraft fra 1. juli.

Det kommer også en del tilpasninger i enkelte rettsakter om handel med vin som følge av at EU har fått tre nye medlemsland.

Noen av rettsaktene på listen har vi hatt gående flere ganger, også på januarmøtet, og de ble da utsatt. Men ingen av de rettsaktene som forventes å bli vedtatt av EØS-komiteen denne gangen, vil kreve lovendring i Norge. Derfor nevner jeg bare et par av dem.

Den første rettsakten, som står på side 1 i listen, er direktiv nr. 95/42. Det omhandler merking og reklame i forbindelse med næringsmidler som skal selges til forbrukerne. Dette gjelder en forlengelse

(KML)

av en overgangsperiode for salg av næringsmidler som er merket med betegnelser som ikke lenger skal brukes.

Vi har videre to direktiver som dreier seg om plantevernmidler. Det er direktivene 95/35 og 95/36. Disse utvider kraven til industrien om å kunne dokumentere effekten av plantevernmidlene og de stoffene som inngår i dem. Norge og de andre EFTA-land i EØS har et ikke-tidsbegrenset unntak fra dette rammedirektivet og deltar derfor heller ikke i deres godkjenningsordning. Derfor vil Norge fortsatt kunne begrense markedsadgangen når det gjelder plantevernmidler i henhold til våre egne nasjonale krav.

Jeg nevner så en beslutning nr. 155, som står på side 3, og som dreier seg om trygdeblanketter. Dette behandler administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med trygdeforordningen, og selve utformingen av blankettene er et slikt administrativt spørsmål.

Jeg nevner videre de tekniske handelshindringene for handel med vin. For det første skal EØS-komiteen nå treffe beslutning om tilpasning i enkelte rettsakter i EØS-avtalen fordi Finland, Sverige og Østerrike har blitt EU-medlemmer. Det står på side 9 i listen. Deres tiltredelsestraktat gir dem enkelte særbestemmelser.

EØS-komiteen vil også beslutte at tre nye rettsakter om tekniske handelshindringer for handel med vin skal gå inn i EØS-avtalen. Dette gjelder forordning 2733/94, som står på side 9. Det gjelder Storbritannias adgang til å ha høyere alkoholinnhold i viner, utover den grensen som ellers gjelder. Det har å gjøre med værforholdene i Storbritannia. I produksjonsår med dårlig vær vil sukkerinnholdet i vindruene øke, og det kan føre til en høyere alkoholstyrke i vinene.

Jeg vil videre nevne en tredje rettsakt på dette området, nemlig den på side 10 i listen, 554/95. Den spesifiserer regler for hvordan musserende viner skal merkes. Den omfatter både musserende viner der kullsyre er fremstilt naturlig, og der kullsyre er tilsatt.

STATSRÅD KJELL OPSETH: Det er altså snakk om to rådsresolusjoner. Den eine er 188/92, som går på mobiltelefon og ein friare tilgang på konkurranse på det området. Eg synest at når ein vurderer denne rådsresolusjonen, skal vere klar over at vi er eit av dei landa i verda som har størst bruk av mobiltelefon. Vi er også i den situasjon at vi har opna for konkurranse, dvs. vi har to aktørar på mobiltelefonområdet. Det som no skjer, er at det blir fri

(KML)

konkurransen på dette området så langt det ikkje er avgrensing i tilgang på frekvensar. Det er den einaste grunngevinga vi har for å kunne nekte konsesjon eller lisens.

Det som vidare er tilfellet, er at vi står fritt til å leggje inn krav i lisensen som vi måtte finne nødvendig å leggje inn. Som vi kjenner til for dei to aktørane vi har i dag, er eit av krava at det skal være landsdekkjande, og kva vilkår vi vil leggje inn om det skulle kome nye søknader på bakgrunn av denne rådsresolusjonen, lyt vi då ta stilling til.

No er ikkje denne rådsresolusjonen rettsleg bindande, men den 16. januar i år vedtok kommisjonen eit direktiv om mobil- og personkommunikasjon, slik at dei forholde resolusjonen tek til orde for, er i direktiv fastsette som bindande. Det medfører at eg vil kome tilbake til Stortinget med m.a. dette direktivet seinare. Som dere skjønar, ser ikkje vi nokre særlege problem med den rådsresolusjonen og det direktivet som no er vedteke.

Den andre rådsresolusjonen, 258/01, går på regleverket for ein deregulert telemarknad. Det har sin bakgrunn i "grønneboka" for ein deregulert telemarknad, og som dere kjenner til, ligg tidsplanen i at ein skal ha ei deregulering frå 1. januar 1998. Dette er ein gjennomgang av dei vilkår som skal vere for universelle tenester, og det er også av dei tinga som vi, når så langt lir, vil kome tilbake til Stortinget med.

Det tredje er ei kommisjonsforordning som går på tiltak for å hindre uønskte inngrep i farts-skrivarar, slik at ein ikkje skal kunne framstille dei forhold som fartsskrivaren avdekkjer, annleis enn dei i realiteten er. Bakgrunnen er sjølvsaagt at det er nokre som har freista å gå inn i desse og få fram andre resultat enn det som faktisk er tilfellet. Det er altså ei ordning som vil medverke til at vi får sikrere resultat, og slik sett må det vere positivt.

MARIT ARNSTAD (SP): Først må jeg få lov til å si at jeg synes at svarene på de spørsmålene som jeg stilte, dessverre har kommet meget sent. Fra vår side har vi tidligere uttrykt en viss forståelse for at svar kommer litt sent når spørsmålene kommer sent, og sakspapirene kommer jo heller ikke til oss før en uke før møtet. Men når det gjelder de spørsmålene vi sendte over den 19. januar, hadde jeg forventet at vi skulle få svar tidligere enn mandag før møtet, som da blir holdt tirsdag. Det synes jeg rett og slett er uryddig. Det vanskeliggjør vår behandling av disse sakene, særlig når spørsmålene nettopp gjaldt de sentrale direktivene som vi i dag behandler. Det

(KML)

Det er en meget uryddig form for saksbehandling, også fordi vi da vi omtalte dette på forrige møte, ble lovet at vi skulle få svar i god tid før neste møte.

Så over til noen av rettsaktene. Jeg har et par spørsmål når det gjelder teletjenester. Det går først på det faktum at disse resolusjonene ikke er rettslig bindende, og spørsmålet om hvorfor de da, som jeg har tatt opp tidligere, tas inn i EØS-avtalen. Vi har spurt omkring det, og jeg forstår det slik at dette, selv om det ikke er rettslig bindende, gir uttrykk for landenes intensjoner. Det sies i det vi har fått til svar, i siste setning i fjerde avsnitt:

"Virkningen vil være at EFTA-landene erkjenner dette faktum, men vi vil selvsagt ikke være bundet til å overta de konkrete rettsaktene som vedtas i EU."

- Gjennom resolusjonene da, vil jeg tro.

Det leder meg til et spørsmål: Er det virkelig nødvendig at Norge adopterer disse råds-resolusjonene? Hva skjer når Norge adopterer en råds-resolusjon som vi formelt ikke er rettslig bundet av? Tilpasser vi oss likevel de facto innholdet i den, sjøl om vi ikke er rettslig bundet? Det er et spørsmål som angår det rent formelle med rådsresolusjonene.

Så har jeg interesse av å få en nærmere utdypning av siste linje på første side i svarbrevet datert 26. februar, der en sier:

"Ved en eventuell full deregulering er det en forutsetning at det etableres et regelverk som sikrer et tilbud av grunnleggende teletjenester til alle."

Jeg kunne tenke meg at statsråden utdyper hvilke regler, hvilke tiltak eller hvilke vilkår en sikter til for å kunne sikre et grunnleggende tilbud til alle, og for å få sikret et landsdekkende tilbud.

Det er jo disse to direktivene som er de sentrale på dagens kart, men jeg har et spørsmål til et annet direktiv. Det ene gjelder sak 395 R 0870, kommisjonsforordningen om linjerederlag. Jeg vet ikke om jeg har så store innvendinger mot direktivet, men jeg må spørre: Hva er motivet for at en akkurat her gjør et unntak fra den frie konkurransen, som ellers overalt er målet med EØS-avtalen?

Så tror jeg kanskje John Dale har et spørsmål når det gjelder plantevern.

(KML)

JOHN DALE (SP): Det har jeg fått svar på.

MARIT ARNSTAD (SP): Men til det punktet vil jeg spørre: Praktiserer vi det unntaket i dag, eller tilpasser vi oss i realiteten? Praktiserer vi det ikke-tidsbegrensede unntaket, eller tilpasser vi oss de facto? Det gir svarene fra departementet ikke noe klart uttrykk for.

(EK)

KACI KULLMANN FIVE (H): Bare helt kort til linjerederigruppeunntaket. Jeg synes det ser greit ut, ut fra at det dreier seg om å oppnå stordriftsfordeler, under forutsetning av at konsortiene er unntatt fra konkurranse. Gruppeunntaket gjelder bare biter av aktiviteten, og på den bakgrunn synes jeg det ser fornuftig ut, selv om jeg i utgangspunktet var noe skeptisk til det.

Kommentaren min for øvrig går på de to råds-resolusjonene på telesiden. Det er resolusjoner som vi fra Høyres side ser som meget positive, idet de styrker konkurransen og forbrukernes stilling. Men det krever selvfølgelig en aktiv oppfølging fra konkurransemyndigheter osv.

Jeg har et spørsmål, tatt i betraktning at råds-resolusjoner ikke formelt er juridisk bindende, men det heter i teksten at de skal tas i betraktning. Marit Arnstad refererte nettopp til at man står felles om intensjonene. Den første av resolusjonene vet vi for øvrig at vil komme opp som direktiv meget snart. På denne bakgrunn stiller jeg spørsmålet: Betyr dette at Regjeringen aktivt vil følge opp innholdet i den de-reguleringspolitikken og økte konkurransen som ligger her? I tillegg: Når tror handelsministeren at vi kan få direktivet om mobil- og personkommunikasjon til behandling i forhold til EØS-avtalen, altså en integrering av det i EØS-avtalen? Vil det kunne komme i løpet av vårsesjonen?

INGE MYRVOLL (SV): Jeg lurere litt på mobil-resolusjonen. Når det står her at vi kan stille krav om dekningsgrad osv., hvor har vi belegg for å være sikre på at vi kan legge de samme kravene i framtida som til de to aktørene som i dag er på markedet, og at vi har virkemidler som kan brukes dersom kravene ikke tilfredsstilles? Og i forlengelsen av det: Er det sånn at vi på en måte signaliserer vårt ståsted? Betyr det at man er innstilt på åpne for flere aktører på markedet?

(EK)

Det er av og til litt vanskelig å vite hvor lenge man skal ha full tillit til det som sies, for det er ikke lenge siden vi fikk beskjed både fra handelsministeren og samferdselsministeren om at vi ikke måtte åpne for full konkurranse, og at det er opp til oss sjøl i EØS-sammenheng. Jeg ville gjerne hatt en dokumentasjon på om vi står helt fritt til å legge de konsesjonsvilkårene vi vil framover.

MAGNUS STANGELAND:(SP): Eg har eit lite spørsmål til det som Opseth nemnde om fartsskrivar. Det gjeld også fartsskrivar i fly, går eg ut frå, og mitt spørsmål er: Vil det seia det same som at vi får betre tilgang, slik at politiet også kan få tilgang til verkeleg tolking av fartsskrivarar - som vi hadde problem med i samband med Namsos-ulukka?

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Først til det Marit Arnstad sa om at man får tilbakemeldinger sent. Når det gjelder brevet den 19. januar, gjaldt det forhold som ble utsatt. Vi har forsøkt å komme inn i en rutine med at når vi har en dagsorden, svarer vi på spørsmål direkte knyttet til dagsordenen. I forhold til de rutinene vi nå forsøker å bygge opp, ville da ikke svaret kunne påregnes før etter at man hadde sendt ut dagsordenen den 19. februar. Men like fullt er dette kommet for sent, og det må vi rette opp.

Jeg gjentar det jeg sa om plantevern, at vi har våre egne bestemmelser og praktiserer vårt unntak.

Når det gjelder rederiunntak, er det riktig som Kaci Kullmann Five her sier, at hensikten nettopp er å oppnå stordriftsfordeler, som kan bidra til at vi får bedre kvalitet på tjenestene. Det er en del av et større hele, men det er også under forutsetning av at konkurransen ellers er effektiv. Når vi har gått inn på dette, er det fordi vi mener at det kan komme brukerne og skipsfartsnæringen som sådan til gode.

STATSRÅD KJELL OPSETH: Marit Arnstad spurde om kvifor ikkje bindande rettsakter skal vedtakast i EØS-komiteen. Så vidt eg veit, er det same prosedyren for ikkje-bindande rettsakter som for bindande rettsakter. Det inneber m.a. at dei blir framlagte for dette organ slik som vi no gjer.

Så til spørsmålet om teletenestene. Dersom eg oppfatta det rett, var spørsmålet - iallfall var Myrvoll inne på det - om det er aktuelt å gje konsesjon

(EK) til fleire mobiloperatørar. Det avhenger for det første av om det er frekvensar til det. Det kan ikkje eg på ståande fot seie. For det andre avhenger det av at det ligg føre søknader. Vi har ikkje noko behov for å gå aktivt ut og be nokon om å søkje, for på det området er konkurransen så sterk for tida at brukaranes interesser er tatt vare på.

Så til spørsmålet frå Kaci Kullmann Five om vi er villige til å følgje opp desse rådsresolusjonane. På den som gjeld mobil, er vi som sagt på mange måtar i forkant allereie ved at vi har konkurranse. Når det gjeld telefoni, har vi frå Regjeringa si side sagt at vi er innstilte på å følgje EU under den føresetnaden at det rammeverket som skal til for å sikre dei grunnleggjande tenestene i alle delar av landet, er på plass. Den ene rådsresolusjonen er jo ei oppfølging av desse rammevilkåra. Vi vil i alle tilfelle kome tilbake til Stortinget med desse spørsmåla.

EØS-komiteens møte er i mai, dersom eg ikkje har høyrte feil her bakanfrå, og då går eg ut frå at det er korrekt.

I tillegg spør Myrvoll kva konsesjonsvilkår vi kan stille. Vi kan, som eg sa, eventuelt til ein tredje mobiloperatør krevje landsdekking. Men det finst andre måtar vi kan handtere problemet på, slik at det ikkje blir konkurransevriding dersom ein skulle gå inn på ein operatør som ikkje har eit landsdekkjande tilbod. Det som er viktig for oss, er at det blir like konkurransevilkår mellom aktørane anten dei no har landsdekkjande tilbod eller ikkje.

Så til Stangeland og fartsskrivarar. Dette gjeld fartsskrivar i bil - berre i bil.

(EK)

MARIT ARNSTAD (SP): Jeg har tidligere tatt opp resolusjoner som ikke er rettslig bindende. Jeg mener prinsipielt at vi ikke bør binde oss til resolusjoner som vi ikke er rettslig forpliktet til å følge opp, og at vi bør skille i EØS-avtalen mellom direktiver og forordninger som er rettslig bindende, og resolusjoner som baserer seg på intensjoner og programforpliktelser og ikke er et rettslig bindende uttrykk for noe.

(GSR)

I denr^e saken burde vi så absolutt benytte oss av muligheten til ikke å la oss binde, nettopp fordi 1) det ligger an til at det vil komme direktiv fra kommisjonen senere og 2) fordi det ville være uklokt å la seg binde opp til resolusjoner når en ikke vet hvilket rammeverk Regjeringen vil foreslå for å sikre landsdekkende tjenester, og vi ikke vet noe om hvilke vilkår som kan bli stilt, knyttet til det. Det vil være en klokere måte å gå fram på om en legger disse to rådsresolusjonene til side, og at Regjeringen kunne komme tilbake til Stortinget med denne store saken, før man forplikter seg til noe som helst i EØS. Vårt råd er at Regjeringen bør gå inn for å legge disse to resolusjonene til side ettersom de likevel ikke er rettslig bindende.

KJELL MAGNE BONDEVIK (KRF): Det som jeg har festet meg spesielt ved denne gangen, er rådsresolusjonen om rammeverk for teletjenester. Jeg legger stor vekt på det som står i merknaden fra departementet, at en forutsetning for tilslutning fra norsk side er at det etableres et regelverk som bl.a. sikrer fortsatt landsdekkende tilbud. Jeg regner med at Regjeringen vil legge det til grunn i den saken som skal legges fram for Stortinget; det vil være avgjørende for oss. Så denne resolusjonen som ikke er rettslig bindende, vil ikke ha noen konsekvens for norsk politikk eller norsk regelverk såframt den ikke sikrer et landsdekkende likeverdig tilbud. Det må ligge i bunnen, og det er helt avgjørende for oss.

Ellers må jeg få lov til å komme med et hjertesukk - og jeg ser gjerne at Regjeringen formidler det hjertesukket videre inn i EØS-komiteen: Er det nødvendig med alle disse detaljerte bestemmelsene på en rekke områder, som vi har sett i dag og enda mer i tidligere møter, for å få det indre marked til å fungere? Går det ikke an å få det indre marked til å fungere med mindre detaljregulering? Det hjertesukket ser jeg gjerne at Norge formidler videre inn i EØS-komiteen. Det mener jeg bør være mulig.

(GSR)

MARIT ARNSTAD (SP): Jeg vil replisere til representanten Bondevik at hvis en begynte å skille mellom det som er rettslig bindende forordninger og direktiv, og det som er rene resolusjoner, ville en komme et stykke på vei.

LEIAREN: Er det fleire gode råd?

REIDAR JOHANSEN (SV): Til dette som Bondevik sier, og som Senterpartiet allerede har understreket: Rådet fra Senterpartiet deler vi fra SV. Hvis vi kunne skille mellom disse to typer direktiv, hadde vi kunnet unngå en del av disse detaljdiskusjonene.

Når det gjelder spesifikt de to råds-resolusjonene, synes jeg vi trygt kan legge dem til side og vente og se hva som faktisk skjer.

INGE MYRVOLL (SV): Jeg deler den oppfatningen, men jeg vil prøve å få et presist svar på et spørsmål. Når det i denne rådsresolusjonen sies at begrensning av antall lisenser for mobil- og personkommunikasjon unntatt av grunner som har sammenheng med f.eks. effektiv bruk av frekvensområdet osv. - kan vi ikke si nei? Det står videre at man skal legge til rette for at man skal kunne opprette og bruke infrastruktur - det står i punkt g) - i forbindelse med virksomheten man har lisens for, men kan man likevel si nei dersom man ikke tilfredsstiller vilkår som går på landsomfattende dekning, sjøl om man har tilgang til frekvens osv. Blir det nei dersom man ikke tilfredsstiller de samme kravene som vi f.eks. nå stiller til Telemobil og NetCom? Det er det ene.

Det andre går på dette med full konkurranse. Jeg har følelsen av at man egentlig har velsignet det at vi skal innføre full konkurranse. Fordi Samferdselsdepartementet sa noe annet i august 1994, og handelsministeren for nøyaktig to år siden i Stortinget sa bl.a. at det er opp til oss om vi ønsker å innføre fri konkurranse på telesektoren eller ikke, så medfører ikke det lenger riktighet?

(GSR)

STATSRÅD KJELL OPSETH: Eg kan godt begynne med spørsmålet om landsdekkjande teletenester, for det har fleire vore inne på.

Det var faktisk ein føresetnad for EU også at ein hadde eit regelverk som sikra dei grunnleggjande tenestene då dei vedtok deregulering i eit trinn frå 1. januar 1998, så på det området er vi i godt selskap med mange andre land og samde om at det må vere på plass. Det er vår føresetnad òg at dette må vere på plass. Vi har faktisk gått så langt som å seie at dersom det ikkje er på plass, vil vi ikkje tilrå å følgje EU på dette området. Men no har EU sjølv kome med ein rådsresolusjon som tek opp dette, og i tillegg jobbar vi sjølve med dette.

(AGK)

Myrvoll seier at vi seier noko anna no enn i 1994. Det har han nok rett i, men det har jo gått nokre månader sidan den tid, og på dette området går verda fort framover, og da er det ikkje hjelp i å sitje i baksetet. Ein bør helst sitje i forsetet og helst bak rattet, dersom ein skal vere med og styre utviklinga - og det har vi tenkt å gjere.

Så til spørsmålet om konsesjonsvilkår. Dersom vi tenkjer på dei systema vi har i bruk i dag når det gjeld Telemobil og NetCom, kan vi stille krav til operatørane om at det skal vere landsdekkande. Dersom dei ikkje vil godta det kravet, er det ikkje det at dei får nei til konsesjon, men det vil dei ikkje. Men så har vi eit nytt system, 1800, som dekkjer berre tettbygde strøk. NetCom og Telemobil driv forsøk på dette i dag: Der får vi ikkje noko landsdekking, så der må vi finne andre grep for å sørge for at det blir like konkurransevilkår mellom det systemet og dei andre systema. Eg kan forsikre representanten Myrvoll og dei andre om at dette skal vi ta hånd om når vi har felles interesse.

SAK NR. 2

Eventuelt

LEIAREN: Da forstår eg at det ikkje var fleire på rettsaktene.

Først dagsorden for EØS-komiteet. Er det kommentarar/spørsmål til den? - Det er det ikkje.

(AGK)

REIDAR JOHANSEN (SV): Det gjeld ei sak som har versert i media, og som for så vidt har sammenheng med samferdsel. Jeg forventer ikke å få noe svar på dette nå, men jeg ser gjerne at vi kan få en form for redegjørelse - gjerne skriftlig. Det er den debatten som pågår med hensyn til stamflyplasser og luftfartsavgifter og konsekvenser av det som pågår innenfor EU og konsekvenser som vi på et eller annet tidspunkt vil møte igjen. Jeg kunne godt tenkt meg at vi fikk en eller annen form for redegjørelse om temaet til neste møte.

LEIAREN: Konkret: Dette er ført til protokolls, men jeg vil tilrå at Reidar Johansen/partigruppa følgjer opp dette direkte i forhold til departementet.

MARIT ARNSTAD (SP): Jeg vil bare spørre om det går an å følge opp spørsmålet om forretningsordenen for utvalget i forhold til Presidentskapet. Formelt sett er det f.eks. ingen som kan møte som varamedlem for Mai Helen Molvær Grimstad, fordi utvalget ikke har noen varamedlemmer. Nok en henstilling.

LEIAREN: Det er fulgt opp, men det er ikkje alt som går like fort her i verda. Men vi er ~~eitt~~ steg nærare, har eg sett i dag.

KJELL MAGNE BONDEVIK (KRF): Jeg vil bare understreke det som Marit Arnstad sa på det punkt.

Ellers et rent praktisk spørsmål. Vi har vel alle sammen sikkert noen sekretærer som jobber med disse EØS-sakene. Er det mulig i tillegg til at medlemmene av EØS-utvalget her får et sett av sakspapirene, at vi fikk et ekstra sett til partigruppene, som vedkommende sekretær kunne ha istedenfor at vi må drive å kopiere under hensyntagen til gradering.

LEIAREN: Det er ikkje berre mogleg, det er til og med ønskeleg. Ikkje noko av dette er gradert, alt er sendt til pressa, og dermed kan også partigruppene få det.

KJELL MAGNE BONDEVIK (KRF): Kan man innføre det som en rutine?

(AGK)

LEIAREN: Ja, det er en rent praktisk sak; å putte en ekstra kopi oppi. Det er som sagt ønskeleg at det blir gjort i alle partigruppene, så materialet kjem fortast mogleg ut. Det er korte tidsfristar og dermed ein fordel at nokon får tak i materialet så fort som råd for å komme i gang og førebu møta. Så det gjeld for alle partigruppene at det er berre å seie frå om det.

Når det gjeld spørsmålet frå Reidar Johansen om ei utgreiing, er det i og for seg ei sak som vi ikkje har direkte til behandling. Det er ikkje noko rettsakt som vi har liggjande her. Eg vil foreslå at det blir følgt opp gjennom ei anmodning frå enten Reidar Johansen eller partigruppa direkte til departementet som handterer dei enkelte sakene, eller vi kan ved eit høve kome tilbake til saka under Eventuelt. Men normalt held vi oss til dagsorden for komande EØS-komitemøte.

At gruppa/Reidar Johansen tar dette opp direkte med departementet, vil vere den greiaste måten. Eg trur ikkje vi skal opne for utgreiingar i saker som ikkje er til behandling i EØS-komiteen. Vi held oss til dagsordenen. Det er det mandatet vi har fått. Men som vi har sett: Det er nokre små hol i dette i og med at vi under Eventuelt kan kome inn på andre saker, men da går det meir på spørsmål og svar og ikkje større utgreiingar. Det trur eg ikkje vi skal opne opp for.

REIDAR JOHANSEN (SV): Jeg forventet ikke å få noe svar nå. Jeg tar til etterretning at vi tar det direkte opp med både det ene og det andre departementet. Det er minst to departementer involvert.

Møtet slutt kl. 16.